

Formanden: Hr. Kai Moltke har ordet for en kort bemærkning, og vi går derefter over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Kai Moltke: Det, som kalder mig på talerstolen, er formandens anmodning om at citere de ting, jeg oplæste her fra talerstolen. Det skal jeg da med glæde gøre, for jeg tror, sagen fortjener opmærksomhed og undersøgelse.

De pågældende dokumenter, som jeg citerede, blev offentliggjort af det norske blad Orientering i juninummeret 1967. De blev forelagt af daværende stortingsmand Finn Gustavsen den 13. juni 1968 og blev besvaret af forsvarsministeren den 17. juni 1968. Det er altså det kildemateriale, jeg bygger på, og det bringer mig ind på en anden tanke: mon vi har dækning mod sådanne planer fra andre landes side om indblanding og eventuel militær besættelse, hvis der i spidsen for sådanne bestræbelser står et af de førende medlemslande inden for NATO? Er f. eks. forsvarsministeren ikke gennem efterretningstjenesten blevet orienteret om disse ganske interessante og ganske kompromitterende amerikanske dokumenter?

Til slut: sådanne ting kan offentliggøres i blade i Norge. Jeg ved ikke, hvem den norske grosserer Nielsen er, men jeg ved i alle tilfælde, at han har optrådt betydelig mere tilbageholdende og beskedent, end vi her har været vidne til i de pågældende sager.

Kjeld Olesen: Jeg nærer ikke noget ønske om, at debatten skal trække mere ud end højest nødvendigt, men dels er jeg forundret over ting, der ikke er blevet sagt, dels synes jeg også, at bemærkninger fra regeringsmedlemmerne trænger til en enkelt kommentar.

For det første: når det drejer sig om forundring over bemærkninger, man ikke har hørt heroppefra, gælder det ordføreren fra det radikale venstre. Jeg synes ellers, at der så tydeligt, som det overhovedet kunne siges, i det første oplæg fra socialdemokratiet blev antydnet noget om, hvordan man fra det radikale venstre i sin tid havde fortolket erklæringen af september 1968 om, at man havde ophævet registreringen i forbindelse med politisk virksom-

hed. Vi har ikke fået nogen kommentar, og jeg synes i og for sig, når nu så mange har været inde på det, at det kunne være interessant at få denne kommentar. Når vi ikke har fået det, hænger det vel sammen med, at det nok er vanskeligt at give denne kommentar.

Jeg har med stor interesse lyttet til, hvad justitsministeren kunne fortælle mig om dette med registreringen, og jeg er ikke blevet så forfærdelig meget klogere. Det kan naturligvis være min egen skyld, men jeg er nu ikke sikker på det. Så vidt man, om jeg så må sige, kan rekonstruere udviklingen sidste år i forbindelse med kartotekerne, har der vel nok været et krav fra det radikale venstre, jeg vil tro, at man i de øvrige regeringspartier har sagt til det radikale venstre: I kan ikke få nogen principiel ændring, I kan få destrueret nogle registreringer, og så kan vi ellers love, at der bliver lavet en pæn erklæring. Denne pæne erklæring er det altså, vi har set, og som et par gange har været citeret heroppefra.

Jeg bliver nødt til at stille et tillægsspørgsmål til justitsministeren i den forbindelse. Justitsministeren siger, at der ikke er noget urigtigt i at sige, at man må registrere dem, der er ude på overdrevet. Men vi har endnu ikke fået at vide, hvad det egentlig vil sige at være ude på overdrevet. Vi har ikke fået at vide, hvilken grænse det egentlig er, man trækker her. Og jeg vil gerne gentage betragtningen om, at hvis der er tale om overskridelse af straffeloven, ja, så er der tale om sigtelse, og det har vi jo set nogle eksempler på.

Man får måske løftet en lille flig, når man læser et referat af udtalelser, som justitsministeren er kommet med i radioens Orientering forleden dag. Det er efter sigende et direkte, ordret referat, man kan finde i Information for den 19. november. Som et eksempel på noget, der er ude på overdrevet, siger justitsministeren følgende:

„Jeg ville tro, at hvis folk ville stå frem og sige, at de ville virke for, at et fremmed land, f. eks. Sovjetunionen, besatte Danmark for at indføre lignende forhold som dér, så ville jeg tro, de bliver registreret.“

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at jeg finder, at dette eksempel, som er det